

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8499/2022
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Јавне агенције за зоохигијену и пољопривреду Општине Врбас „ЈАЗИП“, коју заступа пуномоћник Иван Канкараш, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1844/21 од 23.12.2021. године, у седници одржаној 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1844/21 од 23.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1844/21 од 23.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 507/2020 од 15.10.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужили ББ на име накнаде нематеријалне штете исплати по основу претрпљених физичких болова 50.000,00 динара и по основу претрпљеног страха 60.000,00 динара (укупно 110.000,00 динара) са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле ББ за износ преко досуђених 50.000,00 динара до тражених 80.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и за износ преко досуђених 60.000,00 динара до тражених 80.000,00 динара на име претрпљеног страха, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и тужбени захтев тужиле АА у целини. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужили ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.200,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, тужила АА је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 49.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1844/21 од 23.12.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужила је делимично усвојена и првостепена пресуда у побијаном одбијајућем делу тужбеног захтева тужиле АА (став други изреке) и одлуке о трошковима поступка (став трећи и четврти изреке) преиначена, тако што је тужена

обавезана да тужиљи АА на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате и да тужиљама солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 194.100,00 динара, док је у преосталом побијаном одбијајућем, а непреиначеном делу жалба тужиља одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиљама солидарно накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 24.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у преиначујућем делу, тужена је благовремено изјавила ревизију са неблаговременом допуном, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге дате у побијаној одлуци, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиље АА који се односи на накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх и о том праву и висини правичне новчане накнаде одлучено је применом правила из члана 200. Закона о облигационим односима. Правилна примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања, односно право на правичну новчану накнаду и њена висина одређује се индивидуално у сваком конкретном случају, према чињеницама и околностима које су од утицаја на примену наведеног правила, па нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе. Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

По члану 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 13.03.2020. године, са захтевом за накнаду штете тужиље АА од 50.000,00 динара и за тужиљу ББ од 160.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, за сваку од тужила, ради се о спору мале вредности, па је ревизија тужене недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП. У овом случају не може се применити члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП по коме је ревизија дозвољена због преиначења, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија није дозвољена, па специјално правило искључује примену општег правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић